

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὁ κτὼ φράγ κα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὄμωσ μέρα—δέκα φράγ κα κατ'ὸ χέρι.

Ἐκστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐβρουόμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Αὐγοῦστου τρίτη κ' ἔκδοσή,
κ' ἀκόμ' ἀπρόσφατα βραστή.

Ἔτος χίλια κ' ἑκάτ' κ' ἑνακόσκι,
νέα ὄρασις Ρωμῶν μὲ τὴν γλῶσσα.

Σφράντα καὶ χίλια κ' ἑκάτ',
καὶ οὐδὸς οὐ καὶ ἑκάτ'.

Ὁ Πατριάρχης ὁ κλεινὸς κ' ὁ Χαλκηδόνος Γερμανός.

Τώρα, ποὺ πρέπει γῆρας μὲν νὰ βασιλεύσῃ εἰρήνη
κ' ἑνώσεως ἀδελφικῆς ν' ἀνακαλοῦνται χρόνον,
κ' ὁ Χαλκηδόνος Γερμανός, ὅσον κανένας ἄλλος
τοῦ Πατριάρχου τοῦ σκεπτοῦ πολέμου μεγάλου,
πρῶτος σὺν μεγαλόκαρδος προτείνει φίλου χέρι,
καὶ καθ' ἑλληνικὴ φωνή σ' ἴσῃ ἐνωαί των χαιραί.

Ἰωακίμ καὶ Γερμανός...
ἐλθὲς ἀνθ' ἐκ κλεινός,
φρετοβολαὶ κ' ὁ φωταίνος
τῶν Χρυσοστόμων Ὁρόσιος,

καὶ τῆς ἀγάπης ὁ θεὸς μὲς σ' ἴσῃ χαρὰ τοῦ Γίνους
τοῦ Ἱεράρχη εὐλογαί σφικτὰ χειροκισμένους.

Γρῦμος τοῦ Φασουλῆ πρὸς τὸν λαοφιλῆ.

Ψάλλου τὴν ἀνάρρησιν σου, κρατιώτατε Καλιση,
μὲ φυλῶν παικίλα σίση.
Ψάλλου τὴν ἀνάρρησιν σου κ' ἐν κίβρα κ' ἐν ὄργανοις,
σ' ἔξυμει κ' ὁ Περικλέους, τῆς Ἀθήνας μπεχλιβάνης.

Τώρα πρῶτος Μονάρχης ἐν τοῖς Συναγματικῶς
ἀμειλίχως δὲν κτυπεῖ,
τώρα πρὸς καὶ γλυκῆς,
σ' ἀγαπᾷ καὶ ἀγαπᾷ.

Τώρα καὶ τὸν ἀδελφὸν σου τὸν Παλῆν προσκαλεῖς,
οὐ φίλει καὶ τὸν φίλει.
Τὴν καλὴν ὁδὸν ἐπάγη,
ὅπως φαίνοσαι σοφός,
καὶ θεριαίνεσαι ἀπὸ φῶς
τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Τώρα πίσω καὶ μπροστὰ σου
πέφτου καὶ οἱ προκινῶν,
καὶ μ' ἀγάπην προφανῶν
τὴν Μεγαλειότητά σου.

Κἂν μεγάλος ἐν μεγάλους,
κἂν τὸν Γαλατὰ χαμῆλης,
δικαιοῦται νὰ οἰσ' ἔθῃ, Πατισχ' ἀν τὸ θελήσῃ,
κ' ἑλευθέρως νὰ λαλήσῃ.

Ἄλλαξαν τὰ καθεστῶτα,
μήτε Γραμματεῖς σὺν πρῶτοι
καὶ τρανοὶ θαλαμηπόλοι...
τώρα πᾶς αὐ βλέπουσιν ἄρα.

Ποῦν' ἐπίνοος ὁ καιρός;
τοῦ κ' ὁ κλεινός κ' ἡ χλιδή;
ποῦ καὶ τοῦ Γιλδὸς ἡ κλίμα;

Κ' ὁ μεγάλος κ' ἰσχυρὸς
ἦτο δύσκολον νὰ εἶθῃ
τὴν σκεπτή σου τὴν μανίκα.

Χαιραί, Συναγματικῆ,
τώρα πρὸς καὶ γλυκῆ,
ποῦ μὲ στέμμ' ἀκτανόβδον
δέχουσαι τοὺς ἄμους ἔλων,
μὲ κ' ἔμοῦ τοῦ ταπεινῆ.

Τώρα λάμπεις θαυμαστός
καὶ λαοφιλῆς σωστός.
Ὅλων κἀνεὶς τὰ χατήρη,
βγαίνεις ἀπὸ παραθύρη,
κ' ἔμποζον τύχη προσφανεῖς
καὶ βαθεῖα μᾶς συγκινεῖς.

Τὴν ἰότητ' ἀναγγέλλεις
σ' ὄλας τὰς φυλὰς συγχρόνως,
τώρα θέλεις καὶ δὲν θέλεις
μὲ τὸ Σύνταγμα συμφωνίως
χρεωταῖς μὲς σ' ἴσῃ καρδίᾳ σου
νὰ μᾶς ἐγγὴς σὺν παιδίᾳ σου.

Ἔχε πάντα τοὺς Ἑβραίους, ἔχε καὶ τοὺς Ἀρμένιους,
μὰ τοὺς Ἕλληνας πρὸ πάντων,
τοὺς καὶ ὄλας δαιμονίους,
ποῦναι ὄρματα γιγάντων.

